

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4524

гр. София, 18.06.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в закрито заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

като разгледа дело номер **1005** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 157, ал. 2 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по искане на [фирма] с ЕИК:[ЕИК], с правно основание чл. 157, ал. 2 ДОПК, за спиране изпълнението на Ревизионен акт /РА/ №Р-22002217003827-091-001/03.05.2018 г., издаден от К. Г. М.– орган, възложил ревизията и В. Б. Л. – ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение № 1712/05.11.2018 г., издадено от директора на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, поправено с Решение № 1768/15.11.2018г. относно установения резултат по ЗДДС за данъчни периоди установения резултат по ЗДДС за по доставчици и фактури, както следва: [фирма] с ЕИК[ЕИК]- сума в размер на 4 866,67 лв. по фактури с № 44000039/29.01.2014 г. и № [ЕГН]/30.05.2014г; [фирма] с ЕИК[ЕИК]-сума в размер на 7 321,54 лв. по фактури с № 246/16.09.2013г. № 275/28.09.2013г. № 277/30.09.2013г.; [фирма] с ЕИК[ЕИК]- сума в размер на 4 880,00 лв. по фактури с № 259/27.09.2013 г. и № 266/30.09.2013 г.; [фирма] с ЕИК[ЕИК]- сума в размер на 6 800,00 лв. по фактури с № [ЕГН]/22.05.2012 г., № [ЕГН]/26.06.2012 г. и № [ЕГН]/25.07.2012г.; [фирма] с ЕИК[ЕИК]- сума в размер на 2 000,00 лв. по фактура с № [ЕГН]/20.04.2015г.; [фирма] с ЕИК[ЕИК]- сума в размер на 4 800,00 лв. по фактури с 651/29.12.2010г. и №700/31.01.2011г.; [фирма] с ЕИК[ЕИК] - сума в размер на 2 000,00 лв. по фактура с № [ЕГН]/30.09.2014г; [фирма] с ЕИК[ЕИК]-сума в размер на 4 400,00 лв. по фактури с № [ЕГН]/25.04.2013г. и № [ЕГН]/26.04.2013г., ; [фирма] с ЕИК[ЕИК]- сума в размер на 9 880,00 лв. по фактури с № 27/22.05.2015г., № 30/23.07.2015г., № 32/29.09.2015г., № 40/30.10.2015г., № 42/20.11.2015 г., № 52/22.12.2015г., № 53/26.01.2016 г., № 54/24.02.2016г; [фирма] с ЕИК[ЕИК]- сума в размер на 5 200,00 лв. по фактури с № [ЕГН]/28.07.2014г., № [ЕГН]/29.12.2014 г. и [ЕГН]/15.12.2014 г.; [фирма] с ЕИК[ЕИК]- сума в размер на 1 200,00 лв. по фактура с

№ [ЕГН]/20.03.2015 г.,; [фирма] с ЕИК[ЕИК]- сума в размер на 4 800,00 лв. по фактури с № [ЕГН]/15.12.2014г.,№ [ЕГН]/22.12.2014г. и № [ЕГН]/23.12.2014 г.,; [фирма] с ЕИК[ЕИК] сума в размер на 3 600,00 лв. по фактури с № 177/08.07.2015г. и № 239/06.08.2015г. : м.04.2011 до 07.2011г.; 09.2011-12.2011г; 08.2012-09.2012г.; м. 03.2013г., м. 04.2014 г., м. 06.2014г.; 08.2014г.; 09.2014г.; 11.2014г.; 01.2015 г., 02.2015г.; м.06.2015 г., м. 01.2016 г., ведно с начислената лихва за забава.

Ответникът – Директор на дирекция ОДОП - С., не представя писмено становище.

От фактическа и правна страна:

Общият принцип, залегнал в разпоредбата на чл. 157, ал. 1 ДОПК, е че обжалването на ревизионния акт не спира неговото изпълнение. С чл. 157, ал. 2 ДОПК е предвидена възможност за жалбоподателя да иска от административния съд спиране изпълнението на оспорения ревизионен акт при изпълнение на определени предпоставки, предвидени в чл. 157, ал. 3 ДОПК. Съгласно посочената разпоредба към искането се прилагат доказателствата за направеното обезпечение в размер на главницата и лихвите, а когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер, като в тези случаи се прилагат съответно разпоредбите на чл. 153, ал. 3-5.

В чл. 153, ал. 4 от ДОПК е уредена хипотезата, при която задължително се спира изпълнението на ревизионния акт - ако представеното обезпечение е в пари, безусловна и неотменима банкова гаранция или държавни ценни книжа и е в размера по ал. 3. Във всички останали случаи решаващият орган, съответно съдът извършва преценка съобразно представеното, съответно предложеното обезпечение и може да спре изпълнението, като задължи компетентния публичен изпълнител в определен срок да наложи обезпечителни мерки върху предложеното като обезпечение имущество.

Настоящия случай попада в приложното поле на чл. 153, ал. 5 ДОПК. Жалбоподателят предлага за обезпечаване на вземанията, установени с оспорения Ревизионен акт /РА/ №Р-22002217003827-091-001/03.05.2018 г., издаден от К. Г. М.– орган, възложил ревизията и В. Б. Л. – ръководител на ревизията имущество върху което вече са наложени обезпечителни мерки – възбрана върху недвижими имоти, собственост на дружеството, за обезпечаване на вземанията, определени с оспорения в настоящото производство РА.

От жалбоподателя е представено Постановление за налагане на обезпечителни мерки №С160022-022-0029517/24.10.2016г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП, с което за обезпечаване на задължението в общ размер от 133 015,17 лв., за което е образувано изпълнително дело №22110003889/2011г. и по което е наложена възбрана върху следните недвижими имоти, подробно описани в постановлението: УПИ с пл.№133 с балансова стойност 708003 лв. и УПИ с пл. №133 с балансова стойност 457 692 лв. и двата находящи се в [населено място]. Или общата балансова стойност на двата актива, спрямо които е наложено обезпечението е в размер на 457 692 лв. Правото на собственост върху имотите и балансовата им стойност са установени от публичния изпълнител, наложил обезпечителните мерки.

Към молбата съдържаща искане за спиране се твърди, но не се установява да е представено Разпореждане за присъединяване от 15.12.2018г. , с което е присъединено към процесното изпълнително дело и вземането касаещо задълженията на

дружеството по оспорения Ревизионен акт /РА/
№Р-22002217003827-091-001/03.05.2018 г.

Сумата на определените задължения Ревизионен акт /РА/
№Р-22002217003827-091-001/03.05.2018 г., в обжалваната му пред съда част, е в
общ размер на 867 559,20 лв.

Като обсъди събраните в хода на делото доказателства, съдът намира, че
жалбоподателят не е представил доказателства за направено обезпечение, чрез
налагане на възбрана върху недвижими имоти, в размера на главницата и лихвите към
датата на подаване на искането, поради което не е налице основание за спиране
изпълнението на РА по реда на чл. 157, ал. 3 във вр. чл. 153, ал. 5 от ДОПК. В случая
са налице наложени по реда на чл. 195, ал. 1 и чл. 205 ДОПК обезпечителни мерки от
публичен изпълнител при ТД на НАП, с които е обезпечено публичното вземане,
касаещо друго изпълнително дело за други вземания до размера на сумата от 133
015.17 лв., отделно от това вземането по настоящото дело е за главница в размер на
867 559,20 лв., а балансовата стойност на двата актива е в размер на 457 692 лв.,
определена от публичния изпълнител, което очевидно е недостатъчно за да послужи
като надлежно обезпечение по смисъл на ДОПК.

Следователно искането на дружеството по чл. 157, ал. 2 ДОПК не е подкрепено с
доказателства за направено обезпечение в размер на главницата и лихвите, т. е. не са
изпълнени са изискванията на чл. 157, ал. 3 във вр. чл. 153, ал. 5 ДОПК за спиране
изпълнението на обжалвания РА, поради което и следва да се отхвърли.

С тези мотиви, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ ИСКАНЕТО на „НОВИ МЕЛНИЦИ,, О. с ЕИК:[ЕИК], ЗА СПИРАНЕ
НА изпълнението на Ревизионен акт /РА/ №Р-22002217003827-091-001/03.05.2018 г.,
издаден от К. Г. М.– орган, възложил ревизията и В. Б. Л. – ръководител на ревизията,
в частта, в която е потвърден с Решение № 1712/05.11.2018 г., издадено от директора
на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, поправено с Решение № 1768/15.11.2018г.
до приключване на съдебното обжалване на ревизионния акт с влязъл в сила съдебен
акт.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния
административен съд, в 7-дневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: